

Стоян Ставру

СЕРВИТУТНИТЕ ПРАВА

**СПОРЕД
БЪЛГАРСКОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО**

★НОВА ЗВЕЗДА★

София, 2020 г.

Настоящата книга се публикува на базата на дисертационен труд със заглавие „Правна същност на сервитутните права според българското законодателство“, защитен през 2009 г. за придобиване на образователна и научна степен „доктор по гражданско и семейно право“, и представлява негов разширен вариант. Научен ръководител на дисертационния труд е проф. д.ю.н. Екатерина Матеева, а рецензенти: проф. д.ю.н. Иван Русчев и проф. д.ю.н. Методи Марков. Текстът е съобразен с българското законодателство, действало към момента на неговата защита.

ИНТЕРНЕТ КНИЖАРНИЦА

www.novazvezda.com

© автор - *Стоян Ставру*

художник на корицата - Стоян Кораков

При изготвянето на корицата

е използвана картината “Хвърчило над плажа” (2017) на Антон Гошев.”

© **Издателство “НОВА ЗВЕЗДА”**

ISBN 978-619-198-140-3

София,

ул. “Река Осъм” №3,

тел.: (02) 946 14 40

тел./факс (02) 946 14 94

София,

ул. “Пиротска” №7,

Съюз на юристите в България, СЮБ

GSM: 0895 770 780

www.novazvezda.com

info@novazvezda.com

www.ezdabg.com

ПРЕДГОВОР

Настоящата книга е изградена върху основата на дисертационен труд, защитен през 2009 г. за придобиване на образователна и научна степен „доктор по гражданско и семейно право“. В настоящото издание текстът на дисертационния труд е значително разширен, като в края на книгата са представени и други научни текстове, касаещи въпросите на сервитутните права. Обединените текстове представят моята продължителна [2005-2013] и понякога доста „бурна“ връзка със сервитутните права, сред които следва да отлича т.нар. от мен „квазилични“ сервитути („сервитути за упражняване на дейност“) – израз, който предложих през 2005 г. в бележка под линия в статията си *„Сервитутни права според българското законодателство“*, публикувана като приложение към сп. „Собственост и право“, кн. 4, 2005, стр. I-XXII (статията е включена и като Приложение § 1 към настоящата книга). Ето и съдържанието на бележка под линия № 5 от цитираната статия:

„Освен класическите лични и поземлени сервитути днес могат да бъдат различени и т.н. **„квазилични“ сервитути**. Те се учредяват в полза на определено лице с оглед извършваната от него специфична дейност. С прекратяването на тази дейност или с поемането ѝ от друго лице, сервитутът се прекратява или респективно се прехвърля върху другото лице. Така „квазиличният“ сервитут се учредява в полза на определена дейност (а не лице респ. имот) и „следва“ тази дейност, независимо от това кой правен субект я упражнява. Пример за такъв „квазиличен“ сервитут може да се даде с сервитутите, посочени в Закона за енергетиката и предоставени на енергийните предприятия във връзка с осъществяваната от тях дейност.“

Радвам се, че така отправеното предложение за обособяването на нов специфичен вид „сервитути“ се възприе и утвърди в

практиката на ВКС и днес категорията на „квазиличните“ сервитути изглежда значително по-популярна и разбираема в сравнение с времето, когато работих върху дисертацията си.

Заради особената ценност на първата тема в областта на вещното право, с която съм се занимавал задълбочено в началото на своя път като докторант, реших да оставя автентичния текст на всички публикации, в които съм разглеждал въпросите на сервитутните права. Именно в този си автентичен вид са шестте статии и студии, оформени като приложения в края на настоящата книга. Те са съобразени с българското законодателство, действало към датата на тяхното първоначално публикуване, която е отбелязана като бележка в началото на всяко едно от приложенията. Любопитството, с което разглеждах различните метаморфози на собствения си стил на писане, стана причина да запазя и различните начини на форматиране на публикуваните през годините текстове. Това доведе до известна полифоничност на „образа“, особено – този под линия. Все пак прецених, че запазването ѝ съдържа известен чар, като моля за извинение, ако с това съм подразнил някой от читателите. В крайна сметка запазих текстовете в техния оригинален вид, със всички допуснати в тях грешки и може би с всички вече преодолени от мен „бивши“ тези, защото човек е и това: сумата на своите колебания.

Надявам се, четенето да е приятно и интересно, като пожелавам стимулиращо мислене на всеки читател!

30 октомври 2020 г.
гр. София

Стоян Ставру